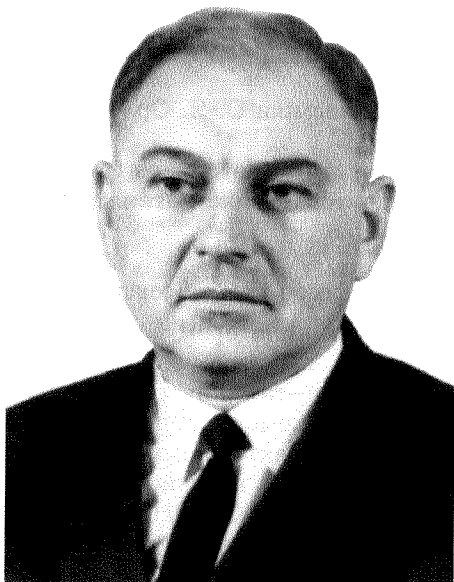

Члену-корреспонденту
 НАН
 Украины
 Николаю Лукичу
 Голего
 исполнилось 90 лет

Николай Лукич родился в 1914 году на станции Христиновка Черкасской области. После окончания в 1938 году с отличием Киевского авиационного института был направлен на работу в город Харьков на завод 242 ГВФ, где работал дефектовщиком, ведущим инженером, начальником моторного цеха. В сентябре 1941 года был эвакуирован вместе с заводом в Алма-Ату, где работал начальником цеха. В 1942 году был переведен в Актюбинск и назначен главным инженером завода ГВФ. В 1944 году переведен в Днепропетровск для организации нового ремонтного завода 409 ГВФ. В ноябре 1948 года был направлен в Киев для организации ремонтного завода 410, где проработал в должности начальника завода до 1953 года.

В сентябре 1953 года приказом начальника ГУ ГВФ был переведен в Киевский институт гражданского воздушного флота на должность заведующего вновь организуемой профилирующей кафедры технологии ремонта техники. В январе 1954 года был назначен начальником (ректором) Киевского института ГВФ и работал в этой должности до 1975 года.

В 1954 году защитил диссертацию на соискание ученой степени кандидата технических наук. В 1956 году присвоено звание доцента. В 1963 году защитил докторскую диссертацию на тему «Физико-химическая механика материалов в проблеме схватываний деталей узлов трения». В 1964 году присвоено звание профессора, в 1964 году почетное звание «Заслуженный деятель науки и техники УССР».

В 1967 году избран членом-корреспондентом АН Украины.

С 1977 года Николай Лукич является директором Государственного предприятия Научно-технический центр «Триботехника» Института технической механики Национальной академии наук Украины и Национального космического агентства Украины. Крупный ученый в области механики и машиностроения. Принимает активное участие в решении совместно с ГKB «Южное» (г. Днепропетровск) проблем схватываний деталей узлов трения в космической технике, выбору оптимальных материалов пар трения токосъемных устройств космического базирования. Автор более 250 научных работ, в том числе пяти монографий. Член трех ученых советов НАН Украины и КИИГА. Подготовил более 20 докторов и кандидатов наук.

Награжден двумя орденами Ленина, орденом Октябрьской Революции, орденом Трудового Красного знамени, медалями.

Богатый научно-технический опыт и редкий дар ученого исследователя помогают Николаю Лукичу находить новые прикладные задачи, которые ставит современная техника, и успешно их решать.

Главный конструктор КБ космических аппаратов и систем ГKB «Южное» им. М. К. Янгеля член-корреспондент НАН Украины

В. И. Драновский

До 60-річчя
Головної астрономічної обсерваторії
Національної академії наук України

17 липня 2004 р. наукова громадськість відзначатиме 60-річний ювілей Головної астрономічної обсерваторії Національної академії наук України.

Головну астрономічну обсерваторію (ГАО) НАН України засновано 1944 р. з ініціативи академіка АН УРСР О. Я. Орлова (1880—1954). Знаходиться вона в 12 км від центра Києва в Голосіївському лісі (звідси походить її неофіційна назва — Голосіївська). Обсерваторію очолювали: академік АН УРСР О. Я. Орлов (1944—1948 рр., 1951—1952 рр.); член-кореспондент АН УРСР В. П. Цесевич (1948—1951 рр.) та член-кореспондент АН УРСР А. О. Яковкін (1952—1959 рр.); академік АН УРСР Є. П. Федоров (1959—1973 рр.); доктор фізико-математичних наук І. К. Коваль (1973—1975 рр.).

З 1975 р. Обсерваторію очолює академік НАН України Я. С. Яцків.

ГАО проводить наукові дослідження за такими напрямками:

- позиційна астрономія та космічна геодинаміка;
- фізика Сонця й тіл Сонячної системи;
- фізика та еволюція зірок і галактик;
- фізика космічної плазми;
- оптика атмосфери;
- астрономічне та космічне приладобудування;
- автоматизація процесів проведення й обробки астрономічних спостережень.

Зусиллями кількох поколінь астрономів Головна астрономічна обсерваторія перетворилась у відому наукову установу, яка має висококваліфіковані кадри (один академік, два члени-кореспонденти, 17 докторів, 58 кандидатів наук).

Обсерваторія займає провідне місце у ряді галузей астрономії, таких як: дослідження обертання Землі та побудова координатних систем у космічному просторі, фізики фотосфери Сонця та тіл Сонячної системи, формування та еволюція зір і галактик та ін.

Широко відомі наукові школи ГАО за такими напрямками астрономічної науки:

- фундаментальна астрометрія і глобальна геодинаміка (засновники академіки О. Я. Орлов і Є. П. Федоров);
- динаміка і структура фотосфери Сонця (засновник доктор фізико-математичних наук Е. А. Гуртовенко);
- фізика комет (засновник професор С. К. Всехсвятський).

Обсерваторія була ініціатором і учасником міжнародних програм і проектів, зокрема створення каталогу слабких зір та фотографічного огляду неба, спостереження комети Галлея, визначення варіацій глобальних характеристик Сонця, а також брала участь у підготовці та здійсненні космічних проектів ВЕГА, ФОБОС, КОРОНАС та інших. З 1991 року ГАО координує діяльність установ України з проблеми координатно-часового забезпечення, бере участь у виконанні Національної космічної програми України та Державної екологічної програми.

Обсерваторія має тісні наукові зв'язки з багатьма астрономічними закладами України та світу: США, Великої Британії, Франції, Італії, Іспанії, Росії та ін.

ГАО видає журнали «Кинематика и физика небесных тел» (з 1985 р.), «Космічна наука і технологія» (з 1995 року) та «Астрономічний календар» (з 1996 року, у 1948—1995 роках «Короткий астрономічний календар»).

Досягнення співробітників Обсерваторії неодноразово відмічено державними преміями СРСР та України у галузі науки і техніки, преміями НАН України.

У 2003 р. Я. С. Яцків у складі авторського колективу за цикл робіт по розробці нової теорії нутації МАС 2000 відмічений міжнародною премією імені Рене Декарта.

Іменами співробітників ГАО названо кратери Яковкіна та Гаврилова на Місяці, малі планети № 2728 Яцків, № 3965 Конопльова, № 4187 Шульцарія, № 7628 Євгенфедоров.